

АФГАНІСТАН У НАШЫХ СЭРЦАХ

9 гадоў, 1 месяц і 18 дзён доўжылася спецаперацыя савецкіх войскаў у Афганістане. Сёлета споўнілася 27 гадоў з дня заканчэння гэтай вайны. Цяпер яна ўжо гісторыя, пра якую знята шмат фільмаў, напісана кніг. Але сведкі тых падзей жывуць і працуюць побач з намі і ўжо паспелі вырасціць сваіх дзяцей... Няма і тых, хто не вярнуўся з той «незразумелай» вайны. Сянінчына не далічылася чатырох сваіх сыноў.

Традыцыйна 15 лютага адзначаецца Дзень памяці воінаў-інтэрнацыяналістаў. У нашым раёне таксама ўшанавалі памяць землякоў, якія загінулі ў Афганістане. На месцах пахавання воінаў-афганцаў прайшлі мітынгі-рэквіемы з ускладаннем вяноў і кветак. Групу ў складзе прадстаўнікоў улады, грамадскіх аб'яднанняў наведалі магілы сэнненцаў-афганцаў.

Афганістан для большасці пачынаўся з аэрапорта, ім і заканчваўся. Каму шанцавала, – ішоў па ўзлетнай паласе, удыхаючы поўнымі грудзямі паветра Радзімы. Цяжка параненых дастаўлялі ў Саюз «грузам 300», загінуўшых – «грузам 200».

У 1980 годзе сэнненец **Віктар Русачэнка** скончыў восем класаў Какоўчынскай школы, у 1983 – Аршанскае ПТВ № 10, працаваў цесляром на будоўлі ў Новалукомлі. У гэтым жа годзе прызваны ў рады Узброеных Сіл, а ў 1984-м накіраваны ў Афганістан. Радавы Русачэнка загінуў праз год ад кулямётнага ранення, атрыманага пры выкананні воінскага абавязку.

Аздаць даніну павагі на могількі ў в. Івашкава Какоўчынскага сельсавета, дзе пахаваны Віктар Русачэнка, прыехалі Уладзімір Бяляцкі, першы сакратар раённай арганізацыі Камуністычнай партыі Беларусі, Карым Хасанаў, старшыня раённай арганізацыі ГА «Беларускі саюз ветэранаў вайны ў Афганістане», галоўны спецыяліст аддзела ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі райвыканкама Алеся Лавіцкая. Пранікнёныя вершы дэкламавалі ля магілы свайго земляка вучні Какоўчынскай ДССШ. Удзел у мітынгу прыняло і кіраўніцтва сельвыканкама.

Далейшы шлях групы ляжаў у в. Магілёўка Багушэўскага сельсавета, дзе на мясцовых могільках пахаваны **Аляксандр Галькевіч**. У 1983-м ён скончыў школу рабочай моладзі, курсы трактарыстаў, быў прызваны ў армію. У Афганістане служыў кулямётчыкам. Радавы Галькевіч загінуў у 1984-м пры выкананні баявога задання.

Хвіліны маўчання, чулівыя вершы пра афганскую вайну ў выкананні вучняў багушэўскіх школ смуткам і журбой адбіваліся ў сэрцах удзельнікаў мітынгу-рэквіема.

Шмат гадоў **Аляксандр Звярковіч** з в. Маргойцы Беліцкага сельсавета лічыўся зніклым без вестак. Ён прапаў у сакавіку 1984 года. Пазней з'явілася інфармацыя, што радавы Савецкай Арміі Аляксандр Звярковіч патрапіў у палон, утрымліваўся ў турме цэнтра падрыхтоўкі маджахедаў Бадабер на тэрыторыі Пакістана. 27 красавіка палонныя ўзнялі паўстанне, раззброілі ахову, захапілі вялізны арсенал узбраення і далі бой. Дадому сэнненец Звярковіч так і не вярнуўся. Летась на доме, дзе нарадзіўся і жыў Аляксандр, усталявалі інфармацыйна-памятную дошку.

Яшчэ адна група прадстаўнікоў улады і грамадскіх аб'яднанняў ушаноўвала ў той дзень памяць Васіля Стаселькі, які пахаваны ў вёсцы Стрыгі Машканскага сельсавета.

Шэраг мерапрыемстваў у гонар землякоў-афганцаў прайшоў у школах раёна.

Улада не пакідае без увагі тых, для каго Афганістан стаў горкім адбіткам у лёсе. Рашэннем райвыканкама прадугледжана выплата аднаразовай матэрыяльнай дапамогі маці загінуўшага пры выкананні інтэрнацыянальнага абавязку Соф'і Звярковіч і ветэрану баявых дзеянняў Сяргею Дзявольскаму.

Завяршыліся ўрачыстасці святочным мітынгам каля парку Трех Герояў у Сянне, дзе ўсталяваны бронетранспарцёр – помнік воінам-інтэрнацыяналістам.

Прайшло 27 гадоў, як апошнія савецкія салдаты пакінулі межы чужой паўднёвай краіны. Але для тых, хто прайшоў пекла Афгана, гэта вайна застаецца ў памяці, у сэрцы назаўсёды.

Ірына Хасанова